

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Morgen-Taage

Citation: Drachmann, Holger: "Morgen-Taage", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann07tom-shoot-workid54721/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Naar Atlasvægten paa vort Bryst nedruller,
 Naar pludselig en Dag vor matte Haand
 Ej jage kan en Flue fra vor Skulder,
 Naar Hjærnen snøres sammen som med Baand —
 Lad *ham* da, som har stærke Skuldre, trække
 Filosofiens Vogn paa tunge Hjul,
 Men lad den slagne Mand med Fred sig lægge
 I Skyggen ned bag Korsets milde Skjul!

Fred med hans Valg! Men er din Granskning ærlig,
 Du, som har alt sat ind paa Videns Kort,
 Som har udhamret Forknings Malm i særlig
 Livsgyldig Vægt, og drages Du ej bort
 Af Slag, af Stød, af Smærter fra din Lære:
 Da skal Du hædres som en frigjort Aand,
 Men da vil ogsaa Du den første være,
 Som rækker Troens Broder Vennehaand!

Og da skal ingen under Anathemer
 Udslynge Ban ved denne „Tvivlers“ Død,
 Med *sine* Bidrag til vort Livs Problemer
 I Fred han sænkes skal i Jordens Skød:
 De mødes *begge* dog i Sjælens Renhed,
 I Sandheds Søgen over Dagnets Kiv,
 Der staar de, Haand i Haand, i fælles Enhed,
 Der har de fundet hver et evigt Liv.

Tag her min Krans, I to, hvis Træk nu skjuler
 Bag Nattens Taage sig og Dalens Damp:
 Vor Tid, som altfor emsigt Klæften huler,
 Vil vel betragte Jer som to i Kamp!
 Hos mig en Bro for stedse Jer forbinder,
 Jeg føler begges Sag som Fælles-Sag,
 Mens her paa Skellet mellem Nat og Dag,
 Halvt en Nomade, men ved Arnens Havn,
 Jeg ser Jer som to dyrebare Minder
 Om danske Mænd, der øger Danmarks Navn.

MORGEN-TAAGE

End er det store Forhængs Tæppe nede
 — Saa er jo Tæppet for vor Fremtid med;
 Der hænger det med perlesømte Flige,